Dosarul nr. 5r-2706/2026
4-26088148-12-5r-13072026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

28 octombrie 2026 municipiul Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Valeriu Curicheru
Grefierul Inna Colun, Corneliu Barbacari
Cu participarea:
Reprezentantului agentului constatator Regina Ciobanu
Avocatului Alexandr Podlesnov
În lipsa:
Persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional Sergiu Ianciuc

Examinând în ședință de judecată publică, contestația depusă de către avocatul Alexandr Podlesnov în apărarea drepturilor și intereselor lui *Sergiu Ianciuc* împotriva deciziei de sancționare nr.***** seria ***** (nr.001645) din 09 iunie 2026 în baza art.344 alin.(8) lit. g) din Codul contravențional, la amendă în mărime de 30 unități convenționale, emisă în baza procesului-verbal cu privire la contravenție al Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor seria IPN 01 nr.002035 din 29 aprilie 2026,-

A C O N S T A T A T :

Prin procesul - verbal cu privire la contravenție al Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor (în continuare ISSPNPC) seria IPN 01 nr.002035 din 29 aprilie 2026, persoana cu funcție de răspundere *Sergiu Ianciuc* a fost învinuit de faptul că la data de 07 martie 2026, aflându-se pe *****, prin necomunicarea informației (neindicarea în contract a informației) de către SRL „Eurotelecom” a dreptului de revocare a Contractului negociat în afara spațiilor comerciale, contrară legii, a ignorat prevederile art.1055 Cod civil, fapt pentru care prin decizia asupra cauzei contravenționale emisă de către ISSPNPC cu nr.***** seria ***** (nr.001645) din 09 iunie 2026, persoana cu funcție de răspundere *Sergiu Ianciuc* administrator a SRL „Eurotelecom”, a fost sancționat în baza art.344 alin.(8) lit. g) din Codul contravențional, la amendă în mărime de 30 unități convenționale, ceea ce constituie 1500 lei.

La data de 02 iulie 2026, avocatul *Alexandr Podlesnov* în apărarea drepturilor și intereselor lui *Sergiu Ianciuc* a depus contestație împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale emisă de către ISSPNPC cu nr.***** seria ***** (nr.001645) din 09 iunie 2026, prin care persoana cu funcție de răspundere *Sergiu Ianciuc* administrator a SRL „Eurotelecom”, a fost sancționat în baza art.344 alin.(8) lit. g) din Codul contravențional la amendă în mărime de 30 unități convenționale, ceea ce constituie 1500 lei, solicitând anularea acesteia deoarece nu există faptul contravenției cu încetarea procesului contravențional.

Drept motiv a invocat că, temei pentru inițierea procedurii contravenționale a servit faptul pretins, că Sergiu Ianciuc în calitate de persoana cu funcție de răspundere nu a comunicat informația (nu a indicat

în contract informația) *a dreptului de revocare* a contractului negociat în afara spațiilor comerciale, contrar legii fiind încheiat cu Călcîi Veaceslav.

Consideră, că agentul constatator a aplicat şi a interpretat greșit prevederile art.1055 din Codul civil, fapt ce a rezultat la tragerea ilegală a lui Sergiu Ianciuc la răspundere contravențională, conform prevederilor art. 344 alin. (8) lit. g) Cod contravențional.

Astfel, art.1055 din Codul civil prevede, că *(1) se consideră că profesionistul a transmis consumatorului informațiile privind dreptul de revocare dacă dreptul de revocare este adus, în mod corespunzător, la cunoştința consumatorului, iar informațiile prevăd, în formă textuală pe un suport durabil şi într-un limbaj clar şi pe înțeles, date despre modul de exercitare a dreptului, termenul de revocare, denumirea şi adresa persoanei căreia trebuie să-i fie comunicată revocarea.*

(2) Cu toate acestea, în cazul contractului la distanță sau contractului negociat în afara spațiilor comerciale, profesionistul trebuie să transmită consumatorului informațiile privind dreptul de revocare prevăzute la art. 1015 alin. (1) lit h) Codul civil.

Potrivit, art. 1015 alin. (1) lit. h) din Codul civil *înainte ca un contract la distanță sau un contract negociat în afara spațiilor comerciale ori orice ofertă similară să producă efecte obligatorii pentru consumator, profesionistul trebuie să furnizeze consumatorului într-un mod clar şi inteligibil următoarele informații: <u>În cazul în care există un drept de revocare</u>, condițiile, termenul şi procedurile de exercitare a dreptului respectiv conform art. 1053 şi art. 1162 alin. (1), precum şi formularul standard de revocare prevăzut în anexa nr. 6 la Legea xx 1125/2002 pentru punerea în aplicare a Codului civil al Republicii Moldova.*

Susține, că contractul de prestări de servicii încheiat cu *Călcîi Veaceslav* <u>nu prevede dreptul de revocare,</u> drept urmare prevederile art.1055 şi art. 1015 alin.(1) lit. h) din Codul civil, nu sunt aplicabile speței.

Prevederile art. 1015 alin. (1) lit h) din Codul civil, care fac trimiterea la prevederile art. 1053 şi art. 1062 alin. (1) din Codul civil, care vizează procedura de executare dreptului de revocare.

Susține că în lipsa unui drept de revocare prevăzut în contract aplicarea prevederilor art.1055 și art. 1015 alin. (1) lit. h) din Codul civil este nejustificată.

Cu toate acestea, agentul constatator în mod arbitrar şi absolut neîntemeiat a respins argumentul „Eurotelecom" SRL, exprimat prin neaplicarea la contractele din domeniul comunicațiilor electronice a normelor privind informarea consumatorilor.

În conformitate cu art. 1059 alin. (1) din Cod Civil, „consumatorul are dreptul de a revoca contractul la distanță sau contractul negociat în afara spațiilor comerciale, *<u>cu excepția contractelor excluse din domeniul de aplicare</u> stabilit la art. 1018".*

Conform art.1018 alin.(2) lit, m) din Cod Civil, „prezenta secțiune, Secțiunea a 2-a Obligații de informare în unele contracte încheiate cu consumatorii nu se aplică următoarelor tipuri de contracte: m) *<u>contracte încheiate cu furnizorii de servicii de comunicații</u>* electronice prin telefoane publice cu plată, pentru utilizarea acestora, sau încheiate pentru *<u>utilizarea unei conexiuni unice</u>* prin telefon, *<u>internet</u>* sau fax, *<u>stabilite de</u>* un *consumator*"

Caracterul de „conexiune unică" vizează modalitatea tehnică de conectare a abonatului la rețeaua operatorului (realizată prin intermediul unui singur cablu de fibra optică), indiferent de durata contractuală sau de modalitatea de facturare (plăți recurente),

Deci, reieșind din normele în vigoare ale legislației civile, dreptul de revocare nu poate fi exercitat în cazul contractelor care au ca obiect utilizarea unei conexiuni unice la internet, stabilite de un consumator.

În acest context, relevă că obiectul Contractul încheiat între „Eurotelecom" SRL şi Călcîi Veaeeslav la data de 07.03.2026, îl constituie furnizarea serviciilor de Internet.

Consumatorul a ales serviciul de internet furnizat printr-un singur cablu de fibră optică, tras de la cutia de fibră optică până la locația sa, ceea ce constituie o conexiune unică.

Astfel, reieșind din circumstanțele de fapt şi de drept invocate mai sus, autorul contestației apreciază că, speței sunt aplicabile excepțiile prevăzute de art. 1018 alin. (2), lit. m) din Codul Civil, şi anume dispozițiile privind obligațiunea de informare privind dreptul de revocare a Contractului nu se referă la contractele din domeniul comunicațiilor electronice.

Cu toate acestea agentul constatator nu a menționat expres pentru care acțiuni sau inacțiuni Sergiu Ianciuc a fost tras la răspundere contravențională. Ori, potrivit deciziei contestate pct.6 citez: „Fapta contravențională: necomunicarea informației (neindicarea în contract a informației) *de către SBL „Eurotelecom"* a dreptului de revocare a contractului negociat în afara spațiilor comerciale, contrar legii.

Astfel, potrivit deciziei contestate „Eurotelecom" SRL este persoana vinovată în comiterea contravenției imputate în vinovăția lui Sergiu Ianciuc.

Totodată susține că la data de 19.05.2026, în privința „Eurotelecom" SRL a fost emisă de către ISSPNPC decizia de sancționare, conform art. 344 alin. (8), lit. g) Cod contravențional, la fel fiind invocată plângerea lui Călcîi Veaeeslav.

Mai mult ca atât, în decizia contestată este indicat că Contractul cu Călcîî Veaceslav a fost încheiat prin intermediul unui agent al companiei, iar pe tot textul deciziei este invocat că agentul economic nu a îndeplinit pretinse stipulări a legislației în vigoare.

În conformitate cu prevederile art.16 alin.(6) Cod contravenţional persoana cu funcţie de răspundere (persoană căreia, într-o întreprindere, instituţie, organizaţie, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare, într-o autoritate publică centrală sau locală, i se acordă, permanent sau provizoriu, prin lege, prin numire, alegere sau în virtutea unei însărcinări, anumite drepturi şi obligaţii în vederea exercitării funcţiilor autorităţii publice sau a acţiunilor administrative de dispoziţie, organizatorice ori economice) este pasibilă de răspundere contravenţională pentru săvârşirea unei fapte prevăzute de prezentul cod în cazul:

a) folosirii intenţionate a atribuţiilor sale contrar obligaţiilor de serviciu;
b) depăşirii vădite a drepturilor şi atribuţiilor acordate prin lege;
c) neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a obligaţiilor de serviciu.

În pofida prevederilor legale invocate supra, agentul constatator în decizia contestată nu a făcut referința sub care litera cad acțiunile sau inacțiunile a lui Sergiu Ianciuc.

Ba mai mult ca atât, în decizia contestată nici nu este indicată funcția lui Sergiu Ianciuc şi ce tangență are numitul în raport cu petiționarul Calcîi Veaceslav, baza juridică a numirii Sergiu Ianciuc în funcție, precum şi obligațiunile de serviciu ale acestuia.

De asemenea, potrivit deciziei contestate, la răspundere contravențională este atrasă persoana Ionciuc Sergiu, adică o altă persoana decât cea indicată în rubrica 3.1. din decizia contestată.

Consideră că, prin acțiunile sale ISSPNPC a încălcat prevederile art. 381 alin.(4) Cod contravențional care stipulează că autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub mate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional - Sergiu Ianciuc, fiind citat legal despre data, ora și locul examinării cauzei, prin intermediul oficiului poştal, precum şi prin informaţia plasată pe site-ul oficial al Judecătoriei Chişinău: https://jc.instante.iustice.md/ro/agenda-sedintelor, nu s-a prezentat, nu a adus la cunoștință motivele neprezentării, astfel, ținând cont de faptul că au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 382 din Codul contravențional privind citarea

participanților la proces, având în vedere poziția participanților la proces, prevederile art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În ședința de judecată avocatul - Alexandr Podlesnov care acționează în apărarea drepturilor și intereselor lui Sergiu Ianciuc a susținut motivele de fapt și de drept invocate în contestație solicitând admiterea acestei. Totodată, a relatat, că Ianciuc Sergiu fiindu-i imputată presupusa faptă că nu a informat un consumator final despre posibilitatea revocării contractului fără consecințe, Sergiu Ianciuc are calitate de administrator a SRL „Eurotelecom", această companie încheie contracte de livrare internet şi televiziune, la caz în contractul încheiat cu domnul Călcîi Veaceslav, nu este indicat dreptul la revocare, ori această companie cheltuie în jur de 2000 lei, suma respectivă este acoperită prin abonamentul lunar, reieșind din perioada minimă a contractului de 24 luni plățile sunt acoperite din plățile lunare a abonamentului, nu își permite cheltuielile, dacă un abonat după 14 zile revocă contractul, Codul civil prevede 2 proceduri separate, dreptul la informare este obligatoriu numai în cazul în care în contract există astfel de drept, contractul nu prevede astfel de drept (art.1055 Cod civil). Acest drept poate fi aplicabil numai în cazul în care în contract este stipulat.

În ședință de judecată, reprezentantul agentului constatator, Regina Ciobanu a solicitat respingerea contestației ca fiind neîntemeiată. Totodată, a invocat că ISSPNPC, consideră contestația contradictorie, şi bazată pe unele circumstanțe de fapt şi de drept distorsionate. Astfel, în cauza contravențională examinată, obiectul litigiului îl constituie legalitatea conduitei cet. Ianciuc Sergiu sub aspectul respectării obligației de informare a consumatorului privind existența sau inexistența dreptului de revocare a contractului negociat în afara spațiilor comerciale. Din materialele dosarului rezultă că, la data de 07.03.2026, între cet. Călcâi Veaceslav şi SRL „Eurotelecom" a fost încheiat contractul nr. *****privind furnizarea serviciilor de internet şi televiziune pe o perioadă de 24 luni, contract negociat în afara spațiilor comerciale prin intermediul unui agent al companiei. Ulterior, consumatorul şi-a manifestat expres voința de revocare a contractului în termen de 14 zile, prin notificarea expediată la data de 09.03.2026. În apărarea cet. Ianciuc Sergiu s-a invocat prevederile art. 1018 alin. (2), lit. m) Cod civil, susținând că dreptul de revocare nu este aplicabil în cazul contractelor care presupun utilizarea unei conexiuni unice la internet, realizată printr-un singur cablu de fibră optică instalat la domiciliul consumatorului. Totodată, agentul economic a argumentat că natura tehnică a conexiunii prevalează asupra duratei contractuale şi asupra caracterului plăților efectuate de către consumator. Agentul constatator apreciază critic aceste argumente şi reține că excepțiile de la dreptul de revocare prevăzute de legislația civilă sunt de strictă interpretare şi aplicare. Simpla existență a unei conexiuni tehnice individuale nu poate conduce automat la excluderea dreptului consumatorului de a revoca contractul, în lipsa unei informări clare, complete şi prealabile privind inexistența acestui drept şi consecințele juridice aferente.

Mai mult, analiza contractului încheiat relevă faptul că acesta are caracter de contract de prestări servicii continue, cu executare succesivă şi facturare periodică pe durata a 24 luni, nefiind vorba despre o lucrare individualizată ori un serviciu consumat integral la momentul instalării conexiunii. Prin urmare, agentul economic avea obligația legală de a informa în mod expres consumatorul despre eventualele limitări sau excluderi ale dreptului de revocare. Or, din actele dosarului nu rezultă că o asemenea informare ar fi fost comunicată în condițiile prevăzute de art. 1055 Cod civil.

Potrivit art. 1055 Cod civil, profesionistul are obligația de a aduce la cunoştința consumatorului, într - un limbaj clar şi inteligibil, informațiile privind dreptul de revocare, termenul şi condițiile de exercitare a acestuia, precum şi situaţiile în care dreptul nu poate fi exercitat. În cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale, această obligație are caracter imperativ şi constituie o garanție esenţială a protecţiei consumatorului.

Subsecvent, lipsa indicării exprese în contract a inexistenței dreptului de revocare ori a circumstanțelor în care consumatorul şi-ar pierde acest drept, întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute la art. 344 alin. (8) lit. g) Cod contravenţional. În acest context, agentul economic nu poate invoca ulterior o excepţie legală pe care nu a comunicat-o consumatorului în momentul încheierii contractului, deoarece o asemenea conduită contravine principiului transparenței şi obligaţiei de informare completă în raporturile de consum.

Totodată, reţine că scopul normelor privind dreptul de revocare este asigurarea unui nivel ridicat de protecţie a consumatorului în situațiile în care contractul este încheiat în afara spaţiilor comerciale, context în care consumatorul poate fi supus unei presiuni comerciale sporite şi nu beneficiază de posibilitatea reală de analiză comparativă a ofertelor.

Prin urmare, orice derogare de la acest drept trebuie comunicată explicit şi fără echivoc,

În conformitate cu art. 442 alin.(1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Din start se conturează certa concluzie că procesul-verbal este unul legal, or, la dosar sunt anexate toate probele acumulate în cadrul constatării faptei de către agentul constatator, şi anume: Proces-verbal cu privire la contravenţie Seria IPN 01 002035 din 29.04.2026, petiţia consumatorului cet. Călcâi Veceslav împreună cu actele anexare pe care îşi întemeiază poziţia, declaraţia scrisă a reprezentantului SRL „Eurotelecom”.

Respectiv, urmează a fi respinse alegaţiile cu privire la faptul că agentul constatator s-a limitat doar la reclamația consumatorului, în acest sens, agentul constatator Ştirbu Cristina a apreciat probele potrivit convingerii sale proprii formată în urma cercetării minuţioase în raport cu normele legale.

Procesul-verbal cu privire la contravenție este întocmit de un agent constatator în exercitarea atribuțiilor conferite de lege, care se bucură de prezumţia de legalitate, autenticitate şi veridicitate până la proba contrară. Această prezumție este una relativă, putând fi răsturnată prin administrarea unor probe concludente şi pertinente.

Astfel, obiecţiile formulate de Ianciuc Sergiu nu conţin elemente probatorii apte să infirme constatarea esenţială reţinută de agentul constatator. Or, argumentul avocatului privind că în decizia contestată nici nu este indicată funcţia a lui Sergiu Ianciuc şi care tangenţă are numitul în raport cu petiţionarul Călcîi Yeaceslav, baza juridică a numirii Sergiu Ianciuc în funcţie, precum şi obligaţiunile de serviciu ale acestuia, urmează a fi respins, dat fiind faptul că în primul rând la pct 3.1 al Deciziei ***** nr. *****din 09.06.2026 se indică ocupaţia - *administrator*, mai mult ca atât conform extrasului din baza de data SIC ACCES WEB, *administratorul SRL „Eurotelecom” este Ianciuc Sergiu*.

Ce ţine de invocarea faptului că SRL „Eurotelecom” a fost sancţionat de ISSPNPC la 19 mai 2026 la fel în baza plângerii cet. Călcâi Veceslav, urmează a fi menţionat că în urma examinării petiţiei consumatorului au fost pornite 2 proceduri contravenționale distincte în privinţa persoanei juridice SRL „Eurotelecom” şi persoana cu funcţie de răspundere Ianciuc Sergiu, în conformitate cu prevederile art 344 alin (8) lit. g) Cod Contravenţional, *încălcarea cerinţelor de informare pentru contractele negociate în afara spaţiilor comerciale şi cele la distanţă prin: necomunicarea informaţiei privind existenţa sau lipsa dreptului de revocare şi, dacă acest drept există, privind termenul şi condiţiile de exercitare a acestuia,*

inclusiv a informaţiilor despre faptul că consumatorul va trebui să suporte costul aferent returnării produselor în caz de revocare, iar pentru contractele la distanţă-dacă, prin însăşi natura lor, produsele nu pot fi, în mod normal, returnate prin poştă - costul aferent returnării produselor; necomunicarea informaţiei că consumatorul nu va beneficia de un drept de revocare, a consecinţelor ce decurg din neexecutarea acestui drept sau a circumstanţelor în care consumatorul îşi pierde dreptul de revocare se sancţionează cu amendă de la 6 la 15 unităţi convenţionale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 30 la 45 de unităţi convenţionale aplicată persoanei cu funcţie de răspundere, cu amendă de la 60 la 90 de unităţi convenţionale aplicată persoanei juridice.

Astfel, în ceea ce priveşte răspunderea contravenţională a cet. Ianciuc Sergiu, se reţine că acesta deţinea funcţia de administrator al „Eurotelecom" S.R.L. în perioada săvârşirii faptelor. În această calitate, Ianciuc Sergiu era persoana învestită cu atribuţii de reprezentare a societăţii, de adoptare a deciziilor în numele acesteia şi de organizare, coordonare şi supraveghere a activităţii comerciale, inclusiv a activităţii comunicare cu consumatorii.

Potrivit art. 16 alin. (6) din Codul contravenţional, persoana cu funcţie de răspundere este pasibilă de răspundere contravențională atunci când fapta rezultă din folosirea atribuţiilor contrar obligaţiilor de serviciu, depăşirea drepturilor acordate sau neîndeplinirea ori îndeplinirea necorespunzătoare a obligaţiilor de serviciu.

Răspunderea lui Ianciuc Sergiu nu este întemeiată exclusiv pe faptul deţinerii formale a funcţiei de administrator. Fapta care îi este imputată constă în organizarea, admiterea şi nesupravegherea corespunzătoare a activităţii de promovare desfăşurate de societate, precum şi în neadoptarea măsurilor necesare pentru neadmiterea încălcării cerinţelor de informare pentru contractele negociate în afara spaţiilor comerciale şi cele la distanţă.

În calitate de administrator, Ianciuc Sergiu avea obligaţia să asigure organizarea activităţii societăţii cu respectarea legislaţiei privind protecţia consumatorilor, să verifice conţinutul actelor care sunt încheiate de către persoana juridică pe care o reprezintă cu consumatorii. În temeiul prevederilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 135/2007 privind societăţile cu răspundere limitată, *societatea îsi exercită drepturile si obligatiile prin intermediul administratorului.* Prin urmare, se deduce că administratorul unei societăţi cu răspundere limitată exercită atribuţiile de gestiune şi reprezintă societatea în raporturile juridice.

Împrejurarea negocierii şi semnării contractului prin intermediul unui agent al companiei, nu înlătură răspunderea administratorului. Delegarea executării materiale a campaniei nu îl exonerează de obligaţia de organizare, supraveghere şi control asupra activităţii desfăşurate în numele şi în interesul societăţii.

Pentru angajarea răspunderii administratorului nu este necesară demonstrarea faptului că acesta a semnat personal contractul. Este necesar şi suficient să se stabilească faptul că neinformarea consumatorului, prin neindicarea în contract a dreptului de revocare a contractului în cadrul activităţii aflate sub conducerea şi controlul său şi că, deşi avea obligaţia şi posibilitatea să o facă, nu a acţionat conform atribuţiilor sale.

Răspunderea contravenţională a persoanei juridice nu exclude răspunderea persoanei cu funcţie de răspundere care, prin acţiunile sau inacţiunile proprii, a contribuit la săvârşirea contravenţiei. „Eurotelecom" S.R.L. şi administratorul Ianciuc Sergiu constituie subiecţi distincţi ai răspunderii contravenţionale, primul răspunzând pentru fapta săvârşită în cadrul activităţii sale, iar cel de-al doilea pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a atribuţiilor de organizare, supraveghere şi control.

Prin urmare, sancționarea persoanei juridice prin Decizia DPN01 nr. 001634 din 19.05.2026 nu împiedică examinarea răspunderii personale a administratorului. Nu există o dublă sancționare a aceleiași persoane, întrucât persoana juridică și administratorul au personalitate și răspundere juridică distincte.

O altă alegație care nu rezistă nici unei critici este invocarea de către contravenient a încălcărilor prevederilor art. 381 alin (4) Cod Contravenţional. Însă, după cum s-a menționat supra, cauza a fost examinată multiaspectual, contravenientul fiind informat despre examinarea cauzei intentată în privința sa, având posibilitatea să prezinte probe, care ar demonstra poziția sa, ceea ce pe parcursul examinării cauzei nu a fost realizat.

În textul contestației se observă invocarea atragerii la răspundere contravențională a cet. Ionciuc Sergiu, adică o altă persoana de cât cea indicată în rubrica 3.1. din decizia contestată, argument ce urmează a fi respins, dat fiind faptul că, diferența de o singură literă („a" în loc de „o") constituie o simplă eroare materială/dactilografică, evidentă din contextul întregului dosar şi al textului deciziei, dat fiind faptul că la pct 3.1. al deciziei contestate se indică numele, prenumele contravenientului şi IDNP corect (Ianciuc Sergiu IDNP *****), fiind corect identificată persoana care a comis contravenția prevăzute de art. 344 alin (8) lit. g) Cod Contravențional.

Cu titlu informativ se mai menționează faptul că, la data de 24.06.2026, la data recepționării deciziei, cet. Ianciuc Sergiu a achitat suma de 750 lei (1/2 din suma amenzii stabilite conform deciziei ***** nr. *****din 09.06.2026), ceea ce demonstrează că nu a fost admisă nici o eroare la identificarea persoanei vinovate de comiterea contravenției prevăzute de art. 344 alin (8) lit. g) Cod Contravenţional, (se anexează extrasul de la Trezoreria de Stat).

În acest context, nefiind posibilă aplicarea prevederilor art. 443 alin (7) Cod Contravenţional, dat fiind faptul că atât în procesul verbal cu privire la contravenție (care conform art. 425 alin (2), Cod Contravenţional reprezintă doar o probă), cât şi în decizia ***** nr. *****din 09.06.2026 nu au fost admise careva rectificări, adăugiri, alte modificări.

În consecinţă, argumentele invocate de persoana în privinţa căreia a fost pornit proces verbal cu privire la contravenţie nu sunt de natură să înlăture răspunderea contravenţională, întrucât obiectul examinării în prezenta cauză nu îl constituie validitatea dreptului de revocare în sine, ci neexecutarea obligaţiei legale de informare a consumatorului privind existenţa sau inexistenţa acestui drept. Astfel, prin necomunicarea informaţiilor prevăzute de lege, cet. Ianciuc Sergiu a încălcat prevederile art. 1055 Cod civil şi a săvârşit contravenţia prevăzută de art. 344 alin. (8) lit. g) Cod contravenţional.

Aprecierea instanței:

Analizând contestația şi explicațiile prezentate de reprezentantul agentului constatator, audiind pozițiile avocatului şi a reprezentantului agentului constatator, administrând materialele cauzei, instanța de judecată constată următoarele.

Conform art.448 alin.(1) Cod contravențional, Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

Alin.(4) al aceluiași articol stabilește că, Contestația împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenționale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza. În cel mult 5 zile lucrătoare de la data depunerii, agentul constatator expediază contestația şi dosarul cauzei contravenționale în instanța de judecată competentă.

Astfel, *cu referire la termenul depunerii contestației* instanța relevă că, în condițiile în care decizia asupra cauzei contravenționale a fost întocmită/emisă la data de 09.06.2026, în lipsa lui *Ianciuc Sergiu*, care a fost recepționată la data de 24.06.2026, cererea de contestare/recursul

depus(ă) la 02 iulie 2026 /f.d.3/, este depus(ă) în interiorul termenului de 15 zile, stabilit de art.448 din Codul contravențional.

Totodată, confirmarea anexată la fila dosarului 25, demonstrează că petiționarul a efectuat plata taxei de timbru în sumă de 200,00 lei, prevăzută la art.448 alin. (8) Cod contravențional.

În continuare, instanța se va pronunța în privința legalității și a temeiniciei actelor contestate.

Conform prevederilor art.7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art.8 alin.(2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională

Conform art.10 Cod contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârșită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravenţională.

Conform prevederilor art.14 alin. (1)–(3) din Codul Contravențional, contravenţia se săvârşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Contravenţia se consideră săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenţia se consideră săvârşită din imprudenţă dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.

Reieșind din sensul art.374 Cod contravenţional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenţiei. ($2^{1)}$ Procesul contravenţional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârşirea contravenţiei. (3) Procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art.375 alin.alin.(1), (2) și (3) Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Potrivit art.381 alin.(4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Potrivit dispozițiilor art.440 alin.(1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesuluiverbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza

contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Iar în conformitate cu alin.(1) al art.442 Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

La fel, la examinarea cauzei contravenționale, instanța de judecată va ţine cont de rigorile art.458 Codul contravențional, care indică că examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În principal, în ceea ce privește *legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție*, instanța de judecată reține că verificarea conformității acestuia cu exigențele legale constituie o etapă indispensabilă a examinării cauzei contravenționale, întrucât legalitatea actului de constatare reprezintă o condiție esențială pentru producerea efectelor juridice ale acestuia.

În acest sens, instanța subliniază că motivele de nulitate absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție pot fi invocate atât de către părțile interesate, cât și din oficiu de către instanță, independent de poziția procesuală a acestora, în vederea asigurării respectării principiilor legalității și dreptății, consacrate de art. 5 și 7 din Codul contravențional. Prin urmare, instanța este ținută să verifice respectarea cerințelor legale privind întocmirea actului contestat, prin raportare la dispozițiile art. 443 și 445 din Codul contravențional.

Or, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act procedural a cărui valabilitate este condiționată de respectarea cerințelor legale de fond și de formă instituite de legiuitor. Aceste exigențe nu au un caracter pur formal, ci urmăresc să asigure identificarea neechivocă a persoanei vizate, descrierea clară a faptei imputate, individualizarea circumstanțelor în care aceasta ar fi fost comisă, precum și posibilitatea exercitării efective a dreptului la apărare. În consecință, nerespectarea cerințelor prescrise de lege atrage sancțiunea nulității în condițiile și limitele expres stabilite de Codul contravențional.

Potrivit art. 445 din Codul contravențional, neconsemnarea în procesul-verbal a mențiunilor expres prevăzute la alin. (1), între care se regăsesc datele de identificare ale agentului constatator și ale făptuitorului, data întocmirii actului, circumstanțele comiterii faptei, încadrarea juridică a acesteia și data săvârșirii ei, precum și semnătura agentului constatator ori, în condițiile legii, a martorului asistent, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. În schimb, celelalte încălcări ale art. 443 sau ale altor norme imperative din Codul contravențional pot determina nulitatea actului numai în măsura în care afectează în mod esențial fondul cauzei.

Aplicând aceste dispoziții legale circumstanțelor speței, instanța constată că, la data de 29 aprilie 2026, agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în privința lui Ianciuc Sergiu, în lipsa acestuia. Or, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal în absența persoanei vizate nu constituie, prin el însuși, un temei de nulitate a actului, legiuitorul reglementând în mod expres condițiile procedurale în care acesta poate fi perfectat în asemenea împrejurări.

Astfel, în conformitate cu art. 443 alin. (6) din Codul contravențional, absența persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional sau refuzul acesteia de a semna procesul-verbal se consemnează în act și se certifică prin semnătura a cel puțin unui martor, cu indicarea datelor de identitate ale acestuia, inclusiv numele, prenumele, adresa de domiciliu și numărul de telefon. În lipsa unui martor, agentul constatator este obligat să consemneze motivele care au determinat întocmirea procesului-verbal în această modalitate.

În cauza examinată, instanța reține că absența persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional a fost consemnată și certificată prin semnătura unui martor asistent, fiind indicate și datele de identificare ale acestuia. Prin urmare, sub aspectul respectării formalităților procedurale aferente întocmirii procesului-verbal în lipsa persoanei vizate, se constată că agentul constatator a recurs la modalitatea prevăzută de lege, fiind respectată cerința privind certificarea absenței prin intervenția martorului asistent.

Respectiv, sub acest aspect, *nu se identifică temei de nulitate absolută* a procesului-verbal în sensul art. 445 alin. (1) din Codul contravențional.

Cât privește alegația autorului contestației precum că, la răspundere contravențională este atrasă persoana Ionciuc Sergiu, adică o altă persoana decât cea indicată în rubrica 3.1. din decizia contestată – Ianciuc Sergiu, instanța observă că o asemenea eroare materială nesemnificativă nu poate determina aplicarea nulității absolute a deciziei de sancționare, or și procesul-verbal cu privire la contravenție, și decizia de sancționare supuse controlului judecătoresc în actuala procedură, conțin suficiente date care fac clară și previzibilă învinuirea reținută în privinața lui Ianciuc Sergiu, dar și certitudinea asupra identității persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional și care a fost supusă răspunderii contravenționale (pretinsele dubii generate de eroarea materială comisă la scrierea prenumelui făptuitorului la una dintre rubricile deciziei, la care s-a referit avocatul petiționarului, sunt înlăturate cu ușurință prin restul datelor de identificare ale făptuitorului – data nașterii, identificatorul numeric personal, ș.a.).

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal și a deciziei contestate, instanța evidențiază că forța probantă a acestora în cauzele contravenționale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta *caracterul echitabil al procedurii* în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Concomitent, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, însă acesta nu stabilește reguli precise privind admisibilitatea probelor (a se vedea, de exemplu, Schenk împotriva Elveției, 12 iulie 1988, § 46 și Lhermitte împotriva Belgiei [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), iar prin urmare, întrebarea la care trebuie să se răspundă este dacă procedura în ansamblu a avut un caracter echitabil (Svetina împotriva Sloveniei, 22 mai 2018, § 43).

Respectiv, pentru a determina dacă procedura în ansamblu a fost echitabilă, trebuie să se aibă în vedere dacă dreptul la apărare a fost respectat, iar în particular, trebuie să se examineze dacă persoanei i-a fost oferită posibilitatea de a contesta autenticitatea probelor și de a se opune utilizării acestora (a se vedea Zhang împotriva Ucrainei, 13 noiembrie 2018, § 57), condiţii care în accepţiunea instanţei au fost respectate în acest caz.

Tot aici se rețin prevederile art. 425 alin. (2) Codul contravențional, cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă inclusiv a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Urmează de menționat că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) Cod contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Așadar, raportat la obiectul cauzei, instanța de judecată reține că, articolul art.344 alin.(8) lit. g) din Codul contravențional prevede răspundere pentru încălcarea cerinţelor de informare pentru contractele negociate în afara spaţiilor comerciale şi cele la distanţă prin: *necomunicarea informaţiei privind existenţa* sau *lipsa dreptului de revocare* şi, dacă acest drept există, privind termenul şi condiţiile de exercitare a acestuia, inclusiv a informaţiilor despre faptul că consumatorul va trebui să suporte costul aferent returnării produselor în caz de revocare, iar pentru contractele la distanţă – dacă, prin însăşi natura lor, produsele nu pot fi, în mod normal, returnate prin poştă – costul aferent returnării produselor; necomunicarea informației că consumatorul nu va beneficia de un drept de revocare, a consecințelor ce decurg din neexecutarea acestui drept sau a circumstanțelor în care consumatorul își pierde dreptul de revocare, care se sancţionează cu amendă de la 6 la 15 unităţi convenţionale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 30 la 45 de unități convenţionale aplicată persoanei cu funcţie de răspundere, cu amendă de la 60 la 90 de unități convenţionale aplicată persoanei juridice.

În cadrul cercetării judecătorești, au fost cercetate mijloacele probatorii administrate de agentul constatator, după cum urmează: raportul privind înregistrarea contravenției din 22.04.2026 /f.d. 35/; procesul-verbal cu privire la contravenție al IP Botanica DP mun. Chișinău seria/nr.MAI06 394909 din 26 martie 2025 /f.d.25/; procesul-verbal cu privire la contravenție al Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor seria IPN 01 nr.002035 din 29 aprilie 2026 /f.d.36/; act de constatare din 29 aprilie 2026/f.d.37; scrisoare privind remiterea spre examinare a plângerii din 18 martie 2026 /f.d.38/; reclamație cet.Veaceslav Calcai din 16 martie 2026 /f.d.39-42/; răspuns Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației din 17 martie 2026 /f.d.44-48/;reclamație contract internet TV și notificare /f.d.59-66/; explicația reprezentantului Eurotelecom SRL din 08 aprilie 2026/f.d.68/; contract nr.*****din 07 martie 2026 /f.d.71-73/; fișa de conectare nr.1 din 07 martie 2026/f.d.74/; specificația serviciilor la contract nr.*****din 07 martie 2026 /f.d.75/; act de predare -primire a utilajului la contract nr.*****din 07 martie 2026 /f.d.76/; act de predare -primire al serviciilor de conectare la contract nr.*****din 07 martie 2026 /f.d.77/; declarația scrisă la petiția cet. Călcâi Veaceslav, nr.427-C din 20.03.2026, nr.453-C din 24.03.2026 /f.d.78-79/; notificare privind revocarea contractului /f.d.81-82; extras din SIC Acces Web /f.d. 84-85/; decizia asupra cauzei contravenționale nr.***** seria ***** nr.*****din 09.06.2026 /f.d.89-91.

La fel, și contestatarul a administrat în susținerea poziției sale procesuale proba cu explicațiile specialistului - doctor în informatică, Mariana Rusu (fapt certificat prin copia autentificată a diplomei de doctor, seria DR nr.275, nr.01 din 12.09.2019, anexată la materialele cauzei), potrivit opiniei căreia, tehnologia GPON utilizată de compania administrată de Sergiu Ianciuc în activitatea sa, intră integral în definiția unei conexiuni unice la Internet, iar existența unei infrastructuri optice partajate nu modifică natura individuală și distinctă a serviciului furnizat abonatului în baza contractului de prestări de servicii.

Astfel, din coroborarea tuturor materialelor studiate în cadrul cercetării judecătorești, instanța de judecată a stabilit cu certitudine că, prin procesul - verbal cu privire la contravenție al Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor seria IPN 01 nr.002035 din 29 aprilie 2026, persoana cu funcție de răspundere Sergiu Ianciuc a fost învinuit că la data de 07 martie 2026, ora14:02 min., aflându-se pe *****, prin necomunicarea informației (neindicarea în contract a informației) de către SRL „Eurotelecom” a dreptului de revocare a Contractului negociat în afara spațiilor comerciale, contrară legii, ignorând prevederile art.1055 Cod civil, prin decizia de sancționare nr.***** seria ***** nr.*****din 09 iunie 2026, fiindu-i stabilită și aplicată pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale, ceea ce constituie 1500 lei.

În context, pentru clarificarea situației de fapt a cauzei, și în consecință verificarea legalității incidenței normelor de drept material invocate în actele întocmite de către agentul constatator, se impune analiza prevederilor legale redate *infra.*

În principal, în vederea stabilirii incidenței normei contravenționale reținute în sarcina contestatarului, se impune determinarea prealabilă a *regimului juridic aplicabil contractului încheiat între părți*, inclusiv *sub aspectul existenței obligației legale de informare privind dreptul de revocare*.

Potrivit art. 1013 din Codul civil, contractul la distanță reprezintă contractul negociat și încheiat între profesionist și consumator în cadrul unui sistem organizat de vânzări sau de prestări de servicii la distanță, fără prezența fizică simultană a părților și prin utilizarea exclusivă a unuia sau mai multor mijloace de comunicare la distanță, până la și în momentul încheierii contractului. Aceeași normă definește contractul negociat în afara spațiilor comerciale prin raportare la circumstanțele concrete ale încheierii acestuia, inclusiv în situațiile în care contractul este încheiat în prezența fizică simultană a părților într-un loc care nu constituie spațiul comercial al profesionistului sau după abordarea individuală a consumatorului în asemenea circumstanțe.

Totodată, art. 1052 din Codul civil stabilește că dispozițiile referitoare la dreptul de revocare se aplică în cazurile în care consumatorul beneficiază de acest drept în temeiul legii, iar art. 1059 alin. (1) consacră dreptul de revocare a contractelor la distanță și a celor negociate în afara spațiilor comerciale, *cu excepția* contractelor excluse din domeniul de aplicare al secțiunii respective în condițiile art. 1018 din același cod.

Prin urmare, obligația de informare prevăzută de art. 1055 din Codul civil nu poate fi examinată izolat de domeniul de aplicare al normelor privind dreptul de revocare.

Pentru a reține încălcarea acestei obligații, este necesar *să se demonstreze* atât circumstanțele în care a fost încheiat contractul, cât și faptul că raportul contractual nu este exceptat de la regimul juridic respectiv.

În speță, contractul nr.*****din 7 martie 2026, încheiat între SRL „Eurotelecom” și cet.Călcâi Veaceslav are ca obiect furnizarea serviciilor de comunicații electronice (internet, televiziune, IPTV și SmartTV), prestate în cadrul aceluiași raport contractual și remunerate printr-o singură plată lunară (a se vedea Anexa nr.1 la contract, cu specificația serviciilor enumerate, fila dosarului 17).

Echipamentul necesar furnizării serviciilor a fost transmis beneficiarului în baza unui act de predare-primire și instalat la adresa acestuia, iar contractul prevede o perioadă nedeterminată, cu un termen inițial de 24 de luni de la data conectării.

Instanța observă că instalarea cablului de fibră optică reprezintă modalitatea tehnică prin care este asigurat accesul la serviciile contractate, fără a epuiza conținutul raportului juridic dintre părți, care presupune furnizarea continuă a serviciilor și achitarea periodică a contravalorii acestora. Totuși, nici durata contractului, nici executarea succesivă a obligațiilor și nici existența unei singure conexiuni fizice *nu sunt*, luate separat, *suficiente pentru a determina aplicabilitatea sau inaplicabilitatea excepției prevăzute de art. 1018 alin. (2) lit. m) din Codul civil*.

În acest context, poziția și interpretările expuse de reprezentantul agentului constatator, rămân a fi declarative.

Astfel, potrivit art. 1018 alin. (2) lit. m) din Codul civil, dispoziție legală la care a făcut trimitere expres reprezentantul contestatarului, *sunt excluse din domeniul de aplicare al secțiunii relevante* contractele încheiate cu furnizorii de servicii de comunicații electronice pentru utilizarea telefoanelor publice cu plată, precum și contractele încheiate pentru utilizarea unei conexiuni unice prin telefon, internet sau fax, stabilite de consumator.

În consecință, calificarea juridică a contractului din speță trebuia realizată prin raportare la obiectul efectiv al prestațiilor, natura conexiunii utilizate și particularitățile raportului contractual, fără a se prezuma că orice contract de furnizare a serviciilor de internet este exclus de la aplicarea acesteia.

În susținerea poziției sale, contestatarul a prezentat explicațiile specialistului - doctor în informatică, Mariana Rusu, a cărui calificare profesională este confirmată prin copia autentificată a diplomei anexate la materialele cauzei.

Potrivit opiniei prezentate, tehnologia GPON utilizată de societatea administrată de Ianciuc Sergiu permite furnizarea individualizată a serviciului de internet către abonat, iar existența unei infrastructuri optice partajate nu înlătură caracterul individual al conexiunii asigurate în baza contractului de prestări servicii.

Instanța apreciază că această explicație constituie un element relevant pentru înțelegerea particularităților tehnice ale serviciului furnizat de compania administrată de Ianciuc Sergiu.

Totuși, calificarea unei conexiuni drept „unică" în sensul art. 1018 alin. (2) lit. m) din Codul civil reprezintă, în ultimă instanță, o chestiune de interpretare juridică, ce trebuie soluționată prin raportare la textul și finalitatea normei, în coroborare cu circumstanțele factuale dovedite.

Prin urmare, nici opinia specialistului nu determină, prin ea însăși, soluția juridică, dar nici nu poate fi înlăturată fără examinarea argumentelor tehnice pe care le conține.

De cealaltă parte, nici materialele probatorii administrate de agentul constatator nu oferă suficiente elemente pentru a stabili cu certitudine că raportul contractual nu se încadrează în excepția prevăzută de norma invocată de contestatar.

În adiție, nici contractul anexat la dosar nu indică expres locul încheierii sale, iar simpla instalare a echipamentului la adresa beneficiarului nu demonstrează că acesta a fost negociat în afara spațiilor comerciale. Nu au fost prezentate probe suficiente care să clarifice dacă acordul contractual a fost exprimat în prezența fizică simultană a părților în afara spațiului comercial al profesionistului ori dacă acesta a fost negociat și încheiat exclusiv prin mijloace de comunicare la distanță.

În aceste condiții, instanța constată că *învinuirea se întemeiază*, în esență, *pe interpretarea juridică oferită de agentul constatator, fără ca premisele factuale necesare aplicării normelor invocate să fie demonstrate printr-un ansamblu probatoriu suficient și concludent.*

În acest context, instanța amintește că, cauza contravenţională se judecă de instanţa de judecată în şedinţă publică, oral, nemijlocit şi *în contradictoriu* (articolul 452 alin. (1) Cod contravențional).

La rândul său, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Concomitent, art.408 alin. (1) Cod contravențional stabilește expres că, contravenţiile prevăzute la art. […], art.344-345, […] se constată şi se examinează de către Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare şi Protecţia Consumatorilor.

La fel și art.425 alin. (2) Cod contravențional instituie că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate şi prezentate ca documentaţie pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentaţiei respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

Potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, *concluziile privind vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri,* iar toate *dubiile* în probarea învinuirii, *care nu pot fi înlăturate în condițiile legii, se interpretează în favoarea persoanei* în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional.

Aplicând această regulă la circumstanțele cauzei, instanța reține că absența din contract a informației privind dreptul de revocare nu este suficientă, prin ea însăși, pentru a demonstra săvârșirea contravenției imputate.

Agentul constatator urma să stabilească în prealabil că, în raport cu modalitatea de încheiere și natura contractului, profesionistului îi revenea obligația legală de informare prevăzută de art. 1055 din Codul civil și că nu sunt incidente excepțiile instituite de legislatorul național.

Or, sarcina demonstrării faptei imputate revine autorității constatatoare, iar *insuficiența probatoriului nu poate fi suplinită prin presupuneri* sau prin transferarea asupra persoanei sancționate a obligației de a demonstra inexistența contravenției.

De asemenea, instanța nu poate completa, în locul agentului constatator, premisele factuale ale învinuirii, atunci când acestea nu rezultă din probele administrate.

De altfel standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă", standard conturat în jurisprudența Curții Europene, presupune că, pentru a putea fi persoana atrasă la răspundere juridică, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

În consecință, dubiile conturate în cadrul examinării contestației privesc însăși existența obligației pretins încălcate, în condițiile în care nu s-a stabilit cu certitudine dacă raportul contractual era supus cerințelor de informare invocate de agentul constatator sau beneficia de excepția prevăzută de art. 1018 alin. (2) lit. m) din Codul civil.

Aceste dubii nu pot fi înlăturate prin simpla reiterare a interpretării juridice care a stat la baza procesului-verbal și urmează a fi soluționate în favoarea contestatarului, conform art. 375 alin. (3) din Codul contravențional.

Prin urmare, instanța constată că existența faptei contravenționale imputate lui Ianciuc Sergiu, în calitate de persoană cu funcție de răspundere din cadrul SRL „Eurotelecom", nu a fost demonstrată prin probe suficiente și concludente, iar materialele cauzei nu permit stabilirea certă a încălcării unei obligații legale de informare aplicabile contractului examinat.

În aceste circumstanțe, instanța apreciază că sunt incidente prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, potrivit cărora procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și urmează a fi încetat în cazul în care nu există faptul contravenției.

În consecință, instanța va admite contestația formulată de avocatul Alexandr Podlesnov în apărarea drepturilor și intereselor lui *Sergiu Ianciuc* în ordinea art. 448 din Codul contravențional, urmând să anuleze procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare contestată, și totodată să dispună încetarea procesului contravențional în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) din același cod, reținând că existența faptei contravenționale imputate nu a fost demonstrată, iar dubiile esențiale privind aplicabilitatea obligației legale pretins încălcate nu au putut fi înlăturate în cadrul examinării cauzei.

Pentru aceste motive, în baza Legii prevăzute de art. 395 alin. (1) pct. 2), alin. (11), art. 448, art. 460, art. 461 şi, respectiv, art. 462 din Codul contravențional al Republicii Moldova, instanța de judecată,

-

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite contestația depusă de către avocatul Alexandr Podlesnov în apărarea drepturilor și intereselor lui *Sergiu Ianciuc.*

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție al Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor seria IPN 01 nr.002035 din 29 aprilie 2026 și decizia de sancționare a lui Sergiu Ianciuc în baza art.344 alin.(8) lit. g) din Codul contravențional din 09 iunie 2026, la amendă în mărime de 30 unități convenționale, cu încetarea procesului contravențional, pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Președintele ședinței,

Judecătorul **Valeriu Curicheru**